

Til denne Behandling var der stillet følgende Endringsforslag:

Af Brod:

1) Som § 1 optages:

Singen maa til Salg eftergjøre en Kunstners originale Arbejde i Kunstnerens Levetid uden hans Samtykke, naar Gjengivelsen hører til samme Kunststykke som Originalen.

Eftergjørelsen bliver ikke lovlig derved, at den foretages i en anden Størrelse end Originalens, eller at dertil bruges andre Materialier. Eiheller taber den sin strafbare Character derved, at der foretages uvæsentlige Forandringer, Tilføjninger eller Udelabelser, saalænge den dog i Indhold og Fremstilling beholder Characteren af en Copi.

2) Som Følge deraf forandres Rækkefølgen af Paragraferne, og Henvisningerne i §§ 2 og 3 (§§ 3 og 4) forandres til „§ 2“.

3) I Forslagets § 5 (bliver § 6) optages i Littr. a første Linie efter Ordet „Kunstværker“: „i offentlige Kunstsamlinger.“

Formanden: Jeg skal bemærke, at det andet af de stillede Endringsforslag staaer i en saadan Forbindelse med det første, at hvis dette vedtages, maa hiint betragtes som vedtaget uden Afstemning som en Redaktion. Jeg sætter samtlige Lovudkastets Paragrafer med de stillede Endringsforslag under Et under Forhandling. Den 1ste Landsthingsmand for 1ste Kredts har Ordet.

Brod: Det høie Thing vil af de ombealte Endringsforslag have seet, at jeg har tilladt mig at stille det Forslag, som jeg ved Sagens forrige Behandling bebudede, og hvorved jeg ønskede, at Loven skulde gjengives den Stikkelse, hvori den oprindelig i denne Samling forelagdes Folkethinget, og hvori den i forrige Samling gik fra Landstinget. Jeg skal blot gjenkalde i Erindringen, hvad jeg forrige Gang tillod mig at bemærke,

at denne Stikkelse ikke fuldstændigt udtrykte, hvad Landstinget ansaae som Kunstnerens Ret, men at Forslaget fremkom som en Smøbekommen mod det andet Thing. Jeg tør vistnok ogsaa forvente, at denne Restitution af § 1 ikke vil møde nogen Vanskelighed i det andet Thing. Den eneste Erindring, som man kunde gjøre imod denne §, og som virkelig er bleven gjort: at man muligens derved kunde komme de unge Kunstnere for nær, saavel i deres Bestræbelser efter Uddannelse som efter Erhverv, har jeg i Henhold til den ærede Ministers Yttringer forrige Gang tilladt mig at imødegaae ved Endringsforslaget under Nr. 3, som gaaer ud paa, at i Rækken af Undtagelserne fra Lovens Bestyktelse for Kunstneren skal optages Malerier eller Kunstværker, som ere indlemmede i offentlige Samlinger, Gallerier, Museer o. desl. Jeg troer derved at have fjernet enhver begrundet Indsigelse mod Genoptagelsen af § 1. Jeg skal for Dieblisset indskrænke mig til disse Bemærkninger.

Borgen: Hvis jeg ikke misforstod den ærede Taler, yttrede han, at hans Forslag var stillet som en Smøbekommen mod det andet Thing; men jeg seer virkelig ikke, hvorledes det skal kunne forslaves saaledes. Som bekendt blev der ved anden Behandling i det andet Thing talt Meget om Nødvendigheden af at restituere § 1, men ved tredje Behandling forelaa der ikke noget Forslag i saa Henseende, og Lovforslaget blev uden mindste Indvending fra nogen Side vedtaget i samme Form som ved anden Behandling. Jeg har allerede ved forrige Behandling yttret mig mod det foreliggende Forslag, og jeg fastholder den Mening, som jeg da udtalte. Jeg finder ikke, at der er nogen Trang til dette Forslag, og mener derfor, at det ikke bør optages. Skulde der blive Trang dertil, vil det være let at supplere Loven med en saadan Bestemmelse. Jeg troer ikke, at det er hensigtsmæssigt at skabe Love efter ideelle eller theoretiske Forestillinger, men at man derimod bør holde sig til det virkelige Liv og dets Fordringer, og disse ville blive fyldestgjorte ved Lovforslaget i den Form, hvori det er kommet til os. Ved det vil den Trang, der er tilstede,